

Chính Trị Bộ ĐCSVN lật ngược các bảng chỉ đường:

Từ: chống Nhật, chống Pháp, chống Mỹ

đến: cầu Nhật, cầu Pháp, cầu Mỹ

Tôn Thất Thiện

Đảng Cộng Sản Việt Nam có một quan niệm rất độc đáo về đúng và sai. Đối với họ, “sai” là không phải do chính họ đề xướng. Do đó, khi Hà Sĩ Phu chủ trương trong một tác phẩm quen thuộc nên “quay ngược những tấm biển chỉ đường”, thì nhóm lãnh đạo của ĐCSVN ếm nhem tác phẩm của ông ta đi, ngấm ra lệnh cho đàn em trong các cơ quan lý luận của Đảng đá kích gắt gao quan điểm của ông, và đồng thời đe dọa áp dụng “kỷ luật Đảng”, nghĩa là đối xử tàn ác tối đa, đối với ông. Sau đó, Đảng lại bày trò đùng xe đạp, buộc tội vợ vắn, để bỏ tù ông.

Như Hà Sĩ Phu đã nhấn mạnh trong “Chia tay ý thức hệ”, lãnh đạo ĐCS lấy một số ý kiến đúng của người khác xào nấu lại rồi trình bày như là sáng kiến của họ.....Trong khi đó thì họ vẫn trấn áp và tù đầy những tác giả của những ý kiến đó vì tội đi “sai” đường. Họ đã lật ngược những tấm biển chỉ đường, nhưng dành cho mình độc quyền đề xướng ý kiến, hoặc cũ hoặc mới, cấm người khác không được đi trước mình!

Về vấn đề này, tưởng nên nhắc lại một số sự kiện sự kiện: 1/ Đảng đã chỉ trích Cụ Phan Bội Châu vì Cụ chủ trương cho người qua Nhật học, và vận động Nhật giúp Việt Nam về quân sự; trong những năm 1940-1945, Đảng coi những cá nhân hay đoàn thể dựa vào Nhật để dưới Pháp như “tay sai của Phát xít”, “Việt gian”....; 2/ Đảng đã không ngớt tự hào rằng, trong những năm 1945-1975, “Bác và Đảng” chủ trương dốc toàn dân toàn lực chống Pháp, rồi chống Mỹ, là “cứu nước”, và coi Nga Sô và Trung Cộng là “anh em” đáng tin cậy hoàn toàn, Nhật là “phát xít”, Pháp là “thực dân”, Mỹ là “đế quốc”, “kẻ thù số một” của nhân dân Việt Nam và nhân loại, phải đánh cho ngã, là “đúng đường lối”; ai không đồng ý với họ là bị gán cho những danh từ tối tệ nhất trong ngôn ngữ Việt: “phản động”, “bán nước”, “Việt gian”, “tay sai của ngoại bang”, v.v....

ĐCSVN hợp tác quân sự với Nhật

Nhưng nay ta đang mục kích một sự kiện chắc phải làm cho nhân dân Việt Nam, trong và ngoài xứ, trong và ngoài Đảng, ngạc nhiên: trong ba tháng vừa qua, lãnh đạo ĐCSVN đã mời nhân viên quân sự cao cấp của “phát xít” Nhật, “thực dân” Pháp, “đế quốc” Mỹ đến Hà Nội thăm viếng, bàn về vấn đề hợp tác quân sự. Họ đã lật ngược các tấm biển chỉ đường!

Trong tháng 1 vừa qua, lãnh đạo ĐCSVN đã mời thư trưởng Quốc Phòng Nhật, Murata Naoaki, sang viếng thăm Việt Nam. Cuộc viếng thăm này, trong những ngày 23-25/1, đã được mô tả là “có tính cách lịch sử”! Ông Naoaki đã cùng tướng lãnh Việt Nam, trong đó có tướng Đoàn Khuê, cho

nhau biết về chính sách quốc phòng của nước mình, và quyết định chấp nhận (về phía Nhật), và gửi (về phía Việt Nam) sinh viên qua học tại Trường Quán Sứ và Viện Nghiên Cứu về Quốc Phòng của Nhật. Trước đó, Thủ Tướng Nhật Ryutaro Hashimoti, khi viếng thăm Hà Nội ngày 11/1, đã mời Tướng Trần Hạnh, Phó Tổng Trưởng Quốc Phòng Việt Nam, sang thăm viếng Nhật bản.

Nếu Cụ Phan Bội Châu còn sống, chắc Cụ sẽ hỏi: “Ủa! Sao trong không biết bao lâu, các ông lại chỉ trích tôi về việc chủ trương gửi sinh viên qua Nhật học, cầu viện Nhật, cho tôi là vợ vắn, và nói rằng Hồ Chí Minh, lúc đó là Nguyễn Tất Thành, đã cho rằng tôi sai, không nghe tôi, và như thế là ông ta sáng suốt?” Và những người trong Nội Các Trần Trọng Kim cũng sẽ hỏi: “Ủa! Sao hồi 1945-1946 các ông lại nói rằng tội tôi là tay sai của Phát xít, là Việt gian?”

Hợp tác quân sự với Pháp và Mỹ

Một tuần sau cuộc viếng thăm của Thứ Trưởng Quốc Phòng Nhật, ngày 27-29/1, Đại Tướng Philippe Drouin, Tổng Tham Mưu Trưởng Quán Đội Pháp đến Hà Nội. Đây là lần đầu tiên từ 1945 mà một vị tướng lãnh “thực dân” Pháp cao cấp như vậy viếng thăm Việt Nam xã hội chủ nghĩa, mà lại do lời mời chính thức của lãnh đạo ĐCSVN! Tướng Drouin đã đàm thoại với các Tướng Phạm Văn Trà, Thứ Trưởng Quốc Phòng Việt Nam, Tướng Đoàn Khuê, Tổng Trưởng Quốc Phòng, và Thủ Tướng Võ Văn Kiệt. Cả ba ông này đều là ủy viên ~~Ban Thường Vụ~~ của Chính Trị Bộ. Tướng Đoàn Khuê tuyên bố rằng cuộc viếng thăm này mở đường cho “quan hệ thân hữu” giữa quân đội Pháp và Việt Nam. Còn ông V.V.Kiệt thì tuyên bố rằng ông “hoan nghênh” cuộc viếng thăm này.

Đặc biệt hơn cả là cuộc viếng thăm Hà Nội của Đô Đốc Joseph Prueher, Tổng Tư Lệnh Quán Đội Hoa Kỳ ở Vùng Á Đông-Thái Bình Dương, những ngày 20-23 tháng 3 vừa qua. Đô Đốc Prueher viếng thăm Việt Nam cũng do lời mời của lãnh đạo ĐCSVN, hay rõ hơn, của Bộ Tổng Tham Mưu Quán Đội Việt Nam.

Sự kiện trên đây có tính cách vừa ngoạn mục vừa hy hữu, nhưng chắc những hàng triệu người Việt đã đáp ứng tiếng gọi của Đảng “chống Mỹ cứu nước” hăng hái tham gia chiến tranh khốc liệt chống Mỹ, coi đó là một sự lạ lùng và ngược ngạo.

Những ông đô đốc Mỹ trước ông Prueher là những người bị “Bác và Đảng” coi như là những tên đế quốc ác ôn, kẻ thù số một của nhân dân Việt Nam và nhân loại. Nay đô đốc đương nhiệm lại được cơ quan chính thức của quân đội Việt Nam, báo *Quán Đội Nhân Dân*, dành cho xưng hô là “Ngài Đô Đốc!” (His Excellency The Admiral). Và cuộc viếng thăm này được coi như là bước đầu của quan hệ quân sự “chớm nở” (nascent) giữa hai quân đội. Trong bản tường thuật của báo QĐQP, cụm từ “ổn định tình huống” trong vùng (hiểu đúng nghĩa: ngăn chặn sự bành trướng của Trung Quốc) được nhắc đi nhắc lại nhiều lần; cả hai phía cùng cho rằng cuộc viếng thăm này sẽ “đẩy nhanh cuộc bình thường hóa” bang giao giữa hai

quốc gia. Một điểm khác được nhấn mạnh về phía Hoa Kỳ là tính cách “thăm dò” (exploratory) của những đàm thoại này.

Thăm dò gì đây??? Phía Hoa Kỳ, qua đài VOA, cho biết là hai bên đã thảo luận “rất nhiều” vấn đề *chiến lược*. Ta có thể đoán dễ dàng rằng lãnh đạo ĐCSVN muốn biết Tây phương (kể cả Nhật bản), và nhất là Hoa Kỳ, có can thiệp cứu Việt Nam nếu Trung Cộng tìm cách bành trướng xuống phương nam hay không! Và chắc họ rất hân hoan nghe ông đó đốc đốc quốc tư bản Hoa Kỳ, “quốc gia thù nghịch số một của nhân dân Việt Nam”, như “Bác” đã hằng lên án, tuyên bố rằng Hoa Kỳ “nhất quyết duy trì ổn định trong vùng Á Đông và Thái Bình Dương”. Tuyên bố này nên hiểu là: nếu Việt Nam bị Trung Hoa thực sự xâm lăng thì Hoa Kỳ sẽ can thiệp. Thật là mọi tấm biển chỉ đường đều bị lật ngược! Nhưng không thấy báo QĐND nói ngược lại Hoa Kỳ đòi hỏi những gì!

Quân đội Việt Nam làm ngoại giao

Ở đây, tưởng cũng cần nên nhắc rằng, trước cuộc viếng thăm của Đô Đốc Prueher, vào hạ tuần tháng 2, Bộ Tổng Tham Mưu Quân Đội Việt Nam đã gửi một phái đoàn gồm sáu ông đại tá thăm viếng các cơ sở quân sự Hoa Kỳ. Ở Washington, họ đã được viếng thăm Ngũ Giác Đài. Đây là lần đầu tiên mà sĩ quan xã hội chủ nghĩa Việt Nam được bước chân vào nơi mà trước kia họ mơ mộng làm nổ tan để thực hiện cách mạng vô sản thế giới. Nhưng có một điều lạ hơn nữa, là mấy ông đại tá này, quân nhân, lại viếng thăm cả *Bộ Ngoại Giao Mỹ*! Sự kiện này, cùng với tuyên bố về quan hệ giữa hai *quốc gia*, chớ không riêng gì giữa hai quân đội, là dấu hiệu cho thấy, ngoài các vấn đề quân sự, giới chức quân sự Việt Nam *đã nêu vấn đề chính trị*.

Nếu ta ghép chung các vấn đề quân sự và chính trị thì giới chức Việt Nam có hai vấn đề lớn cần nêu với giới chức Hoa Kỳ: mối đe dọa Trung Quốc đối với Việt Nam, và vấn đề ủng hộ chính phủ Việt Nam, hay đúng hơn, ủng hộ ông X, ông Y, hoặc một nhóm nào đó, muốn nắm chính quyền ở Việt Nam.

Những dữ kiện trên đây dẫn đến hai kết luận:

Một là: lý do của sự móc nối của nhóm lãnh đạo ĐCSVN với giới quân sự các quốc gia mà trước kia họ cho là phản cách mạng, phát xít, thực dân, đế quốc, kẻ thù không đội trời chung, là nhận định rằng mối đe dọa lớn thực sự về phương diện địa lý chính trị (géopolitique) đối với Việt Nam là Trung Quốc chớ không phải là Nhật, Pháp, Mỹ. Nhưng trong mấy chục năm qua, “Bác và Đảng” đã coi Trung Quốc như đồng chí và anh em xã hội chủ nghĩa đáng tin cậy; ai chống quan điểm này bị coi như là chống lại Đảng, và bị trừng trị nặng. Hoàng Minh Chính và những nạn nhân khác trong vụ “xét lại” và “chống Đảng” là ví dụ điển hình.

Bao nhiêu người Việt đã chết oan

Phần khác, hàng trăm ngàn người Việt đã bị hy sinh trong những cuộc chiến tranh chống Nhật, chống Pháp, và chống Mỹ, để “cứu nước”. Bây giờ

rõ ràng rằng “cứu nước” thực sự không phải là chống Nhật, Pháp, và Hoa Kỳ. Những người trên đây đã chết oan, vì mối đe dọa lớn và thực sự đối với Việt Nam không phải là Nhật, Pháp, Mỹ, mà là Trung Hoa. Nhật, Pháp, Mỹ là những quốc gia có lý do thực sự và có khả năng bảo vệ Việt Nam chống Trung Quốc. “Bác và Đảng” đã có những nhận định chiến lược sai lầm kinh khủng gây tai hại vĩ đại cho dân Việt Nam!

Hai là giới quân sự Việt Nam đang làm ngoại giao. Và câu hỏi mà ta có quyền tưởng tượng là dưới một hình thức nào đó, và trong một lúc nào đó, họ đặt với các giới cầm quyền Nhật, Pháp, Mỹ, nhất là giới quân nhân: nếu chúng tôi nắm chính quyền ở Việt Nam, thiết lập một chế độ quân nhân trong thời gian tới đây, và sẵn sàng “đi” với các ông, thì các ông có chấp nhận và ủng hộ chế độ đó không? Nói một cách khác, họ đang dò la phản ứng của các cường quốc về sự thiết lập một chính phủ quân nhân ở Việt Nam trong thời gian sắp tới đây.....Trước kia, về việc này, lãnh tụ ĐCSVN đi Moskôva và Bắc Kinh. Nay họ đi Tokyo, Paris, và Washington. Thật là các tấm biển chỉ đường đã bị họ lật ngược. Không biết họ có thực thà nói rõ cho dân chúng Việt Nam biết như vậy và xin lỗi quốc dân hay không?

Ottawa, 20/4/1997

2014 chữ

Tôn Thất Thiện

CORRECTION

Trong bài “Chính Trị Bộ lật ngược các bảng chỉ đường”

trang 2, paragraphe 2,

Nếu Cụ Phan Bội Châu còn sống, chắc Cụ sẽ hỏi: “Ủa! Sao trong không biết bao lâu, các ông lại chỉ trích tôi về việc chủ trương gửi sinh viên qua Nhật học, cầu viện Nhật, cho tôi là vợ vắn, và nói rằng Hồ Chí Minh, lúc đó là Nguyễn Tất Thành, đã cho rằng tôi sai, không nghe tôi, và như thế là ông ta sáng suốt?” Và những người trong Nội Các Trần Trọng Kim cũng sẽ hỏi: “Ủa! Sao hồi 1945-1946 các ông lại nói rằng tui tôi là tay sai của Phát xít, là Việt gian?”

Xin thêm vài chi tiết, để đọc như sau:

Nếu Cụ Phan Bội Châu còn sống, chắc Cụ sẽ hỏi: “Ủa! Sao trong không biết bao lâu, các ông lại chỉ trích tôi về việc chủ trương gửi sinh viên qua Nhật học, cầu viện Nhật, cho tôi là vợ vắn, và nói rằng Hồ Chí Minh, lúc đó là Nguyễn Tất Thành, đã cho rằng tôi sai, không nghe tôi, và như thế là ông ta sáng suốt?” Và những người trong Nội Các Trần Trọng Kim, cựu Hoàng Bảo Đại, các ông Ngô Đình Diệm, Nguyễn Văn Thiệu cũng sẽ hỏi: “Ủa! Sao hồi 1945-1975 các ông lại nói rằng tui tôi là tay sai của Phát xít Nhật, của thực dân Pháp, của đế quốc Mỹ, là Việt gian?”

Thống Luận

Ngày Nay

Yêu cầu sửa, nếu còn kịp.